

18. El vedell d'or (Ex 32)

Aquesta és una de les parts més tristes de l'Èxode, perquè passa just després que el poble prometés ser fidel a Déu. Ens ensenya com de fràgils som els éssers humans i la rapidesa amb què oblidem les coses bones quan ens falta la paciència.

Feia quaranta dies que Moisès era al cim de la muntanya

parlant amb Déu. Al poble, que l'esperava a baix, quaranta dies li van semblar una eternitat. Es van posar nerviosos i van pensar que Moisès havia mort o que Déu els havia abandonat al desert. En lloc de pregar i esperar, van exigir a Aaron: "Fes-nos un déu que camini davant nostre, perquè no sabem què ha estat d'aquest Moisès". Aaron, deixant-se portar per la por a la multitud, va cometre un greu error: els va demanar els pendents d'or, els va fondre i va fabricar la figura d'un vedell d'or. El poble, entusiasmat, va començar a cridar: "Aquest és el teu déu, Israel, el que et va treure d'Egipte!". Van organitzar una festa amb balls i banquetes, adorant una estàtua de metall que ells mateixos havien fabricat i oblidant el Déu viu que els havia salvat.

Quan Moisès va baixar de la muntanya amb les Taules de la Llei i va veure aquell espectacle, es va omplir d'una indignació santa. Estava tan dolgut per la traïció que va llançar les taules a terra i les va trencar, simbolitzant que el poble havia trencat el seu compromís amb Déu. Moisès va destruir l'ídol, però després, en un gest d'amor increïble, va tornar a pujar a la muntanya per suplicar el perdó: "Si els castigues, esborra'm a mi també del teu llibre", li va dir. Déu, commogut per la pregària de Moisès, va perdonar una vegada més el seu poble.

Punts clau segons la Bíblia

- La temptació de la idolatria: Els israelites no volien deixar Déu, sinó fabricar-se un "déu" que poguessin veure i manejar al seu gust. Avui dia, el "vedell d'or" pot ser els diners o la fama, quan ocupen el lloc de Déu.
- La manca de paciència: El pecat va començar per no saber esperar els temps de Déu. La fe demana saber confiar fins i tot quan sembla que Déu guarda silenci.
- Moisès com a intercessor: Moisès es posa entre Déu i el poble per demanar perdó. És una imatge clara de Jesús, que intercedeix per nosaltres davant del Pare quan ens equivoquem.
- La gravetat del pecat: Trencar les taules de la llei mostra que les nostres males accions tenen conseqüències reals i trenquen la nostra relació amb allò que és sagrat.
- Un Déu de segones oportunitats: Tot i la gravetat del pecat, la misericòrdia de Déu és més gran que la nostra infidelitat. Déu sempre està disposat a renovar l'aliança si hi ha penediment.

Text bíblic

Consulta la font original aquí: **Èxode 32 (BCI)**

Activitats de Reflexió

1. Comprensió del text: Per què el poble va perdre la paciència i quin error va cometre Aaron en absència de Moisès?
2. Contingut doctrinal: Què significa el gest de Moisès de trencar les Taules de la Llei i com prefigura la seva pregària la missió de Jesucrist?
3. Naturalesa de la idolatria: Segons la fe cristiana, per què intentar "fabricar-nos" un déu a la nostra mida o substituir Déu per coses materials trenca l'Aliança?
4. Aplicació catequètica: Com pots enfortir la teva fe per continuar confiant en el Senyor durant els moments de "silenci" o quan sents que les teves oracions no tenen resposta immediata?

5. Compromís de fe: Identifica algun "vedell d'or" modern (tecnologia, imatge, diners) que pugui estar ocupant massa espai en la teva vida. Què pots fer per tornar a posar Déu al centre?

[← Torna a l'Inici](#)